

247

refermar v. tr. i intr. Tr. fer més ferm
| pron. fer-se ferm, ratificar-se
se en allò que hom diu ||

No a part intr. fer-se més ferm. El vent ha refermat.

La pluja referma

refeta f. Remolca (de l'oliva)

refermar v. tr. ferar de nou

refertilitració f. Acció de refertilitzar

refertilitzar v. tr. tornar a fer fèrtil

refi-ina adj. Molt fi, molt prim.

refetor m. Refetori

refetorer m. El qui té cura del refetor

refiadament adv. de refiat

refrança f. Acció de refiar-se

refiar-se v. pron. Comptar amb algú o alguna cosa com a mitjà.